Przygotowanie do zajęć:

- Uruchom maszynę wirtualną
- Uruchom bazę danych skryptami z katalogu opt/devel/scripts
- Ściągnij z githuba projekt https://github.com/PJMPR/MPR repodemo.git
- Zaimportuj go do eclipsa jako projekt maven'owy
- 1. Przypatrz się klasom CarRepository oraz PersonRepository -powinieneś zauważyć, że kod w obu tych klasach jest niemalże identyczny i w niektórych miejscach nagina zasady SOLID:
 - a. jest w nim umieszczona logika do tworzenia połączenia z bazą danych dla każdego obiektu repozytorium będzie tworzone odrębne połączenie z bazą danych Czy nie da się zrobić jednego połączenia dla wielu repozytoriów?
 - b. Każde repozytorium odpowiada za mapowanie iteratora ResultSet na obiekty domeny podczas metod wykonujących operację 'SELECT' na bazie co jeśli logika mapowania odpowiedzi z bazy danych nie jest trywialna? Czy nie lepiej jej wynieść do odrębnej klasy ?
 - c. Brak jakiejkolwiek warstwy abstrakcji dla repozytoriów są to zwykłe klasy, które mają identyczny interfejs, który można wydzielić na zewnątrz może to się przydac przy testach jednostkowych.
 - d. Co się stanie jeśli wystąpi wyjątek podczas tworzenia obiektu klasy repozytoriów? Czy obiekt który otrzymamy będzie dobrze wykonywać swoje zadania? Czy potrzebny jest obiekt który np. Nie ma zainicjowanego połączenia z bazą danych?
- 2. Refaktoryzacja pól w klasie. Zacznijmy od wydzielenia wspólnych pól w klasie, które niczym nie różnią się od siebie w obu klasach repozytriów, do klasy bazowej 'RepositoryBase'.

```
private Connection connection;
private Statement createTable;
private PreparedStatement insert;
private PreparedStatement selectAll;
private PreparedStatement update;
private PreparedStatement delete;
```

róznica będzie tylko taka, że w klasie bazowej, te pola będą oznaczone słówkiem 'protected'.

```
package jdbcdemo.dao;
import java.sql.PreparedStatement;
import java.sql.Statement;

public abstract class RepositoryBase {
    protected Connection connection;
    protected Statement createTable;
    protected PreparedStatement insert;
    protected PreparedStatement selectAll;
    protected PreparedStatement update;
    protected PreparedStatement delete;
}
```

Każmy teraz naszym repozytoriom dziedziczyć te pola klasie RepositoryBase – teraz możemy usunąć te pola z naszych klas.

```
public class PersonRepository extends RepositoryBase {
      Connection connection;
      private String createTableSql = "CREATE TABLE person("
                   + "id INT GENERATED BY DEFAULT AS IDENTITY,"
                   + "name VARCHAR(20),"
                   + "surname VARCHAR(50),"
                   + "age INT"
                   + ")";
      private String insertSql = "INSERT INTO person(name, surname, age) VALUES
(?,?,?)";
      private String updateSql = "UPDATE person SET (name, surname, age) = (?,?,?)
WHERE id=?";
      private String deleteSql = "DELETE FROM person WHERE id=?";
      private String selectAllSql = "SELECT * FROM person";
      //---> tutaj były te pola
      public PersonRepository(){
             try {
                   connection =
DriverManager.getConnection("jdbc:hsqldb:hsql://localhost/workdb");
                   createTable = connection.createStatement();
                   insert = connection.prepareStatement(insertSql);
                   update = connection.prepareStatement(updateSql);
                   delete = connection.prepareStatement(deleteSql);
                   selectAll = connection.prepareStatement(selectAllSql);
             } catch (SQLException e) {
                   e.printStackTrace();
             }
```

3. Refaktoryzacja konstruktora. Zauważ, że kod konstruktorów obu klas jest identyczny – problem jest jednak postaci zapytań SQL - w obu klasach te zapytania się nieznacznie różnią. Zrobimy tak, że skopiujemy ciało konstruktorów do klasy bazowej, ale zamiast stringów damy metody abstrakcyjne, które będą musiały być zaimplementowane w klasach podrzędnych.

```
protected RepositoryBase() {
    try {
        connection =
    DriverManager.getConnection("jdbc:hsqldb:hsql://localhost/workdb");
        createTable = connection.createStatement();
        insert = connection.prepareStatement(insertSql());
        update = connection.prepareStatement(updateSql());
        delete = connection.prepareStatement(deleteSql());
        selectAll = connection.prepareStatement(selectAllSql());
    } catch (SQLException e) {
        e.printStackTrace();
}
```

```
protected abstract String selectAllSql();
protected abstract String deleteSql();
protected abstract String updateSql();
protected abstract String insertSql();
```

Zmiany w klasie PersonRepository:

Konstruktor

```
public PersonRepository(){
        super();
}
```

• Zaimplementowane metody z klasy podrzednej

```
@Override
    protected String selectAllSql() {
        return "SELECT * FROM person";
    }

    @Override
    protected String deleteSql() {
        return "DELETE FROM person WHERE id=?";
    }

    @Override
    protected String updateSql() {
        return "UPDATE person SET (name, surname, age) = (?,?,?) WHERE
id=?";
    }

    @Override
    protected String insertSql() {
        return "INSERT INTO person(name, surname, age) VALUES (?,?,?)";
    }
}
```

Dotychczasowe pola przechowujące te operacje, insertSql, udateSql, deleteSql, selectAllSql – można śmiało usunąć.

4. Refaktoryzacja metody do tworzenia tabeli. Kolejną metodą zawierającą identyczny kod jest metoda createTable – różni się ona tylko nazwą tabeli którą próbujemy znaleźć – tutaj podobnie jak w przypadku konstruktorów wydzielimy ten kawałek kodu do metody abstrakcyjnej – nazwę tabeli podamy już w konkretnej klasi która będzie dziedziczyć po klasie RepositoryBase

Przenieśmy metodę createTable do klasy bazowej i miejsce w którym jest podana nazwa tabelki zastąpimy metodą abstrakcyjną, podobnie zrobimy w miejscu gdzie potrzebny jest string z SQL'em tworzącym tabelkę.

```
protected abstract String tableName();
protected abstract String createTableSql();
```

Teraz metodę createTable() można usunąć z klasy PersonRepository, ale musimy doimplementować kolejne dwie metody.

Pole createTableSql w klasie person można już usunąć.

5. Refaktoryzacja – wprowadzenie parametru typu. Kolejną metodą która wygląda na łatwą do wydzizelnia do klasy bazowej jest metoda delete() – aczkolwiek w jednej klase repozytorium przyjmuje ona obiekt typu Person a w drugiej obiekt typu car.

Zwróćmy uwagę, że w obu przypadkach tak naprawdę jedyną rzeczą którą potzebujemy od klasy Person jak i Car jest metoda getld() – wydzielmy zatem nowy interfejs dla obiektów domeny

Ihaveld z jedną metodą – ogólnie wszystkie obiekty których dane będą pzechowywane w bazie danych będą posiadały pole id.

Do pakiety domain dodaj interfejs Ihaveld

```
package jdbcdemo.domain;

public interface IHaveId {
    public int getId();
}
```

A teraz zaznaczmy, że klasy domeny będą go implementować

```
public class Person implements IHaveId{
public class Car implements IHaveId{
```

Teraz w klasie bazowej możemy wprowadzić parametr typu (jeśli jest to pierwszy raz jak spotykasz sie z tym pojęciem podpytaj prowadzącego zajęcia szczegóły)

Zmień sygnaturę klasy bazowej na

```
public abstract class RepositoryBase<TEntity extends IHaveId> {
```

I popraw sygnaturę w klasach pochodnych, wprowadzając typ encji jak parametr do klasy RepositoryBase

```
public class PersonRepository extends RepositoryBase<Person>
```

Teraz spokojnie możemy spokojnie metodę delete() przenieść do klasy bazowej, parametryzując jej argumenty parametrem typu

```
public abstract class RepositoryBase<TEntity extends IHaveId> {
    public void delete(TEntity entity) {
        try{
            delete.setInt(1, entity.getId());
            delete.executeUpdate();
        }catch(SQLException ex){
            ex.printStackTrace();
        }
    }
}
```

Zadanie do samodzielnego wykonania

Spróbuj teraz samemu wynieść metody add() oraz update() do klasy bazowej stosując parametr typu oraz metody abstrakcyjne, zastępując kod który różni się w klasach PersonRepository oraz CarRepository.

6. Refaktoryzacja – Dependency Inversion. Ostatnią metodą do wyrzucenia jest metoda getAll(), jednakże posiada ona logikę do mapowania wyniku z baazy danych na obiekt domeny, który chcielibyśmy wynieść do odrębnej klasy, której obiekty będą dostarczać potrzebną nam logikę do mapowania obiektów.

Dodajmy nowy pakiet 'jdbcdemo.dao.mappers', a w nim interfejs ResultSetMapper

```
package jdbcdemo.dao.mappers;
import java.sql.ResultSet;
import java.sql.SQLException;
public interface ResultSetMapper<TEntity> {

public Tentity map(ResultSet rs) throws SQLException;
}
```

Zauważ, że ten interfejs też zależy od parametru typu – jest typem uogólnionym. Teraz zaimplementujmy mappera dla klasy Person

```
package jdbcdemo.dao.mappers;
import java.sql.ResultSet;
import jdbcdemo.domain.Person;

public class PersonResultMapper implements ResultSetMapper<Person>{

    public Person map(ResultSet rs) throws SQLException {
        Person p = new Person();
        p.setId(rs.getInt("id"));
        p.setName(rs.getString("name"));
        p.setSurname(rs.getString("surname"));
        p.setAge(rs.getInt("age"));
        return p;
}
```

Wprowadźmy go jako zależność do klasy RepositoryBase – ten obiekt będzie dostarczany przez konstruktor

```
ResultSetMapper<TEntity> mapper;

protected RepositoryBase(ResultSetMapper<TEntity> mapper) {
    this.mapper = mapper;
    try {
        connection =
DriverManager.getConnection("jdbc:hsqldb:hsql://localhost/workdb");
        createTable = connection.createStatement();
        insert = connection.prepareStatement(insertSql());
        update = connection.prepareStatement(updateSql());
        delete = connection.prepareStatement(deleteSql());
}
```

```
selectAll = connection.prepareStatement(selectAllSql());
} catch (SQLException e) {
          e.printStackTrace();
}
```

Poprawmy teraz konstruktory klas potomnych

```
public PersonRepository(ResultSetMapper<Person> mapper){
    super(mapper);
}
```

Przenieśmy metodę getAll() do klasy bazowej i w miejscach gdzie mapowany jest ResultSet na obiekt encjii, wykorzystajmy mappera.

```
public List<TEntity> getAll(){
    List<TEntity> result = new ArrayList<TEntity>();
    try {
        ResultSet rs = selectAll.executeQuery();
        while(rs.next()){
            result.add(mapper.map(rs));
        }
    } catch (SQLException e) {
        e.printStackTrace();
    }
    return result;
}
```

W ten sposób pozbyliśmy się całego kodu który był powtarzany z klasach repozytoriów, poprzez przeniesienie go do klasy bazowej.

7. Refaktoryzacja – wprowadzenie warstwy abstrakcji dla repozytoriów, wykorzystannie ardzo uproszczonego wzroca Factory do dostarczania obiektów repozytoriów. Jako, że w chwili obecnej klasy pochodne nie posiadają żadnych metod publicznych – zostały one wszystkie wydzielone do klasy bazowej – możemy z klasy bazowej wydzielić wspólny interfejs, dla wszystkich repozytoriów

```
package jdbcdemo.dao;
import java.util.List;
import jdbcdemo.domain.IHaveId;
public interface Repository<TEntity extends IHaveId> {
    public void delete(TEntity entity);
    public List<TEntity> getAll();
    public void add(TEntity person);
    public void update(TEntity person);
    public void createTable();
```

```
}
```

I kazać go implementować jedynie klasie bazowej (pozostałe klasy będą go implementować poprzez mechanizm dziedziczenia)

```
public abstract class RepositoryBase<TEntity extends IHaveId> implements
Repository<TEntity>
```

I ostatnią rzeczą która nam pozostała to wykorzystanie interfejsu repository w prostej fabryce repozytoriów.

Dodajmy klasę RepositoryCatalog która poprzez metode people()bedzie dostarczać nam obiekt repozytorium dla osób

```
package jdbcdemo.dao;
import jdbcdemo.dao.mappers.PersonResultMapper;
import jdbcdemo.domain.Person;
public class RepositoryCatalog {
    public Repository<Person> people(){
        return new PersonRepository(new PersonResultMapper());
    }
}
```

Zadanie do samodzielngo wykonania

Wykonaj wszystkie kroki refaktoryzacji dla klasy CarRepository.

8. Refaktoryzacja – poprawnie zdeiniowany obiekt. Ostatnią rzecz na którą warto zwrócić uwagę jest klauzula try-catch w konstrktorze klasy bazowej – jeśli wystąpi tam jakikolwiek wyjątek typu SQLException, to zostanie on przechwycony co zaskutkuje utworzeniem obiektu repozytorium z źle zainicjowanymi polami – a to spowoduje że ten obiekt bedzie bezużyteczny. Lepiej będzie jeśli pozbędziemy się klauzuli try-catch i zadeklarujemy, że w konstruktorze może wstąpić wyjątek, który będzie musiał być obsłużony później.

Kolejną rzeczą która jest tutaj mankamentem jest to, że dla każdego obiektu repozzytorium, połączenie będzie tworzone za każdym razem – lepiej byłoby gdyby połączenie było przekazywane do obiektu z zewnątrz

```
protected RepositoryBase(Connection connection, ResultSetMapper<TEntity> mapper)
throws SQLException {
    this.mapper = mapper;
    this.connection = connection;
    createTable = connection.createStatement();
    insert = connection.prepareStatement(insertSql());
    update = connection.prepareStatement(updateSql());
    delete = connection.prepareStatement(deleteSql());
    selectAll = connection.prepareStatement(selectAllSql());
}
```

Trzeba będzie to także poprawić w klasach pochodnych

Teraz poprawmy kod w klasie RepositoryCatalog, tak aby obsługiwał wyjątek i przekazywał połączenie do nowoutworzonych obiektów repozytoriów.

Zadanie do samodzielnego wkonania

Sprawdź, czy nie ma żadnych błędów kompilacji. Utwórz połączenie w metodzie main. Wykorzystaj obiekt katalogu repozytoriów do operacji CRUD na bazie danych.